

IN MEMORIAM EMILE CASELLI

Te Maastricht overleed 3 mei op 87 jarige leeftijd de heer E. J. H. A. Caselli uit Valkenburg. Ofschoon deze veteraan pas enkele jaren na de oprichting van het Natuurhistorisch Genootschap lid werd, was zijn belangstelling toch direkt gericht op het museum, want uit de eerste jaren vinden wij reeds enkele stukken, door Caselli geschonken. In 1925 staat hij een belangrijke verzameling krijtfossielen in bruikleen af aan het museum, welke in 1952 door hem werden geschonken. Reeds eerder hadden hij en zijne echtgenote de prachtige verzameling paddestoelenfoto's van wijlen hun zoon Gaston aan het museum geschonken. Deze foto's zijn door Gaston Caselli op verzoek van Dr. de Wever met de hand gekleurd naar vers materiaal. Uit dit alles moge duidelijk zijn, dat Caselli ons genootschap en museum een goed hart toedroeg. Wij brengen hem thans dank voor zijn grote belangstelling en zijn waardevolle geschenken.

Caselli heeft zijn hele leven lang verzameld, vandaar zijn belangstelling voor het museum. Hij behoorde niet tot die groep van verzamelaars, die alles voor zich zelf willen houden. Dat lag niet in de aard van Caselli. Veel van het verzamelde materiaal bewaarde hij thuis en een gedeelte heeft hij ondergebracht in het museum, dat zich bevindt in de Daelhemerberg bij de ingang van de „Modelsteenkolenmijn”. Deze mijn is werkelijk een goede nabootsing van een echte steenkolenmijn. In 1929 heeft het Genootschap na afloop van zijn jaarvergadering deze mijn bezocht. Op de muurvlakten van de gangen, die leiden naar de mijn, bevinden zich houtskooltekeningen, voorstellende oude kasteelheren en momenten uit de geschiedenis van Valkenburg. Met groot enthousiasme en ook met kennis van zaken vertelde Caselli over de geschiedenis en folklore van zijn geboorteplaats. De folklore is hem uiteindelijk nog noodlottig geworden. Ondanks het feit, dat hij niet goed meer ter been was, wilde hij toch op 30 april aanwezig zijn bij de planting van de meiboom. Bij die gelegenheid kwam hij te vallen. Deze ernstige val bracht hem naar het ziekenhuis St. Annadal te Maastricht, waar hij enkele dagen later gestorven is.

Caselli is jarenlang lid geweest van de gemeenteraad, zelfs is hij wethouder en plaatsver-

vangend burgemeester geweest. Hij was niet gemakkelijk, hij had een echte vechtersnatuur. Ook wij hebben wel eens met hem moeten vechten, doch dat behoort tot de aangename herinneringen.

Caselli werd geboren 23 november 1873 in de Mulderwoning bij de Fransche Molen in de Lindelaan. Daar heeft hij zijn hele leven gewoond. Heel Valkenburg kende deze markante persoonlijkheid, die altijd een pet droeg. Onder de oorlog heeft men hem nog beter leren kennen, want de molenaar Caselli heeft velen geholpen.

De zeer lange stoet, die Caselli op 6 mei naar de kerk en de laatste rustplaats aan de Cauberg vergezelde, bewees hoe hoog hij in Valkenburg in achting stond. Het Genootschap was hierbij vertegenwoordigd door voorzitter en ondervoorzitter. Aan de geopende groeve sprak de voorzitter een woord van afscheid en dank.

Hij ruste in vrede.

E. M. Kruytzer.

VERSLAG VAN DE JAARVERGADERING
TE SITTARD OP ZONDAG 28 MEI 1961.

Aanwezig: Mevrouw Minis, mej. Janssen, mevrouw Hemsing, mej. Chambille, Kruytzer, Dijkstra, Doveren, van der Kruk, de Heer, ter Horst, van der Leeuw, van Eck, Rutten, Geurts, van Noorden, Sterken, Mommers, van Boven, Wassenberg, van Nieuwenhoven.

Bij de opening herinnert de voorzitter er aan, dat ruim 50 jaar geleden het Genootschap te Sittard werd opgericht. Het gouden jubileum is op waardige wijze gevierd. Op de feestvergadering waren behalve vele leden ook onze vrienden en de autoriteiten van stad en provincie aanwezig. De insektentoonstelling is goed geslaagd en de jubileumuitgaven van het Maandblad en de Publicaties hebben allerwege de aandacht getrokken. Wij mogen nu echter niet op onze lauweren gaan rusten. Wij moeten nog meer dan in het verleden actief deelnemen aan de werkzaamheden van het Genootschap door de vergaderingen trouw te bezoeken en er mededelingen te doen, deel te nemen aan excursies en bijdragen te leveren voor het maandblad. Wij moeten steeds in stijgende lijn zijn niet alleen door aanwas van het aantal leden, wat gelukkig het geval is, maar vooral ook door